

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Sveatoslav Moldovan,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, de inculpatul Rusnac Valeriu și avocații acestuia Bălănel Petru și Roșca Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui

Rusnac Valeriu Valentin,

născut la 18 noiembrie 1979, originar și cu viza de reședință în r-nul Briceni, s. Grimăncăuți, domiciliat în mun. Chișinău, str. M. Isanos 15, ap. 78.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 aprilie 2010 - pînă la 29 martie 2011

(prima instanță);

2. de la 13 mai 2011 - pînă la 15 septembrie 2011;

de la 27 aprilie 2012 - pînă la 17 decembrie 2012

(instanța de apel);

3. de la 17 februarie 2012 - pînă la 27 martie 2012;

de la 02 aprilie 2013 - pînă la 04 iunie 2013

(instanța de recurs ordinar).

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Dumitru Graur, care a susținut recursul ordinar declarat, solicitînd admiterea lui, cu respingerea recursului declarat de inculpatul Rusnac Valeriu și avocații acestuia Bălănel Petru și Roșca Veaceslav, ca fiind nefondat.

Avocații Bălănel Petru, Roșca Veaceslav și inculpatul Rusnac Valeriu au solicitat admiterea recursului ordinar declarat, cu menținerea sentinței instanței de fond, iar recursul declarat de procuror, să fie respins, ca fiind nefondat.

Partea vătămată Botnari Ștefan, fiind citat legal pe adresa nominalizată în actele cauzei și rechizitoriu în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat, (la dosar fiind anexate avizele de recepție).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Grigoriopol din 29 martie 2011, Rusnac Valeriu a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală Rusnac Valeriu a fost învinuit de faptul că, deținând, conform ordinului MAI nr. 73 ef. din 27 iunie 2008, funcția de polițist al grupului de escortă al CPS Centru mun. Chișinău, avînd gradul special – plutonier adjunct și fiind persoană cu funcție de răspundere în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 1, art. 2 pct. 2), 4), art. 12 pct. 1), art. 14, art. 15 din Legea nr.416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție precum și a obligațiilor funcționale, care-l obliga să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, acționînd cu titlu oficial

ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, intenționat a comis acte de tortură asupra lui Botnari Ștefan în următoarele circumstanțe:

La 08 aprilie 2009, dimineața, Rusnac Valeriu, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu și urmărind scopul de a provoca, în mod intenționat ilegal, dureri puternice, suferințe fizice și psihice lui Botnari Ștefan, cu scopul de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, contrar punctului 2.15 a ordinului nr. 5 din 05 ianuarie 2004, conform căruia însoțitorului i se interzice să scoată reținuții și arestații din camere sau celule fără indicația respectivă a colaboratorului de serviciu sau a șefului Izolatorului de Detenție Preventivă, l-a scos din celula izolatorului pe Botnari Ștefan și i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii în regiunea cutiei toracice și în regiunea lombară, iar cu piciorul în regiunea gambei la mușchi. În urma loviturilor aplicate părții vătămate Botnari Ștefan, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.3009/D din 13 noiembrie 2009, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusnac Valeriu să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în cadrul MAI pe un termen de 5 ani.

În argumentarea soluției solicitate, procurorul a invocat că instanța de fond la emiterea sentinței de achitare a neglijat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, s-a referit la lista efectivului CPS Centru care a asigurat integritatea sediului Guvernului la data de 07 aprilie 2009, printre care era și inculpatul Rusnac V., care l-a data de 08 aprilie 2009, aproximativ la orele 24⁰⁰ - 01⁰⁰, a predat echipamentul și a plecat acasă, însă acțiunile incriminate de către acuzare inculpatului au avut loc în jurul orelor 03⁰⁰ - 05⁰⁰, când Rusnac Valeriu avea posibilitatea reală de acces în celulele de detenție. La fel, instanța de judecată a neglijat declarațiile părții vătămate care au fost susținute de către martorii acuzării, iar la baza sentinței de achitare a pus doar declarațiile martorilor apărării. Totodată, instanța de fond neîntemeiat a pus la îndoială sinceritatea părții vătămate Botnari Șt., în legătură cu faptul

că partea apărării a prezentat o înregistrare audio, care nu este clară și din conținutul ei nu rezultă că, partea vătămată dorește să-și schimbe declarațiile în schimbul unei recompense bănești. Mai mult ca atât, înregistrarea prezentată de către apărare nu a fost efectuată cu respectarea prevederilor legislației procesual penale și nu putea fi pusă în dispozitivul sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2011, a fost respins, ca nefondat, apelul acuzatorului de stat.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că, acuzarea nu a prezentat probe concludente, și anume că inculpatul a avut acces la celula unde se afla partea vătămată Botnari Șt., de vreme ce cheile de la celule se aflau la un număr de persoane limitat – ofițerii din unitatea de gardă, fapt care nu a fost combătut de partea acuzării. De către instanța de apel nu a fost reținut faptul confirmat de partea vătămată că anume inculpatul Rusnac Valeriu l-ar fi scos din celulă, pe motiv că Botnari Ștefan se afla în stare de ebrietate, iar partea acuzării nu a demonstrat că inculpatul a fost anume acea persoană care l-a maltratată pe pătimitor, iar în caz contrar afirmațiile acuzării sunt doar presupuneri, care nu pot fi puse ca bază în admiterea apelului. În astfel de circumstanțe, instanța de apel menționează, că acuzarea de stat nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, nu a cercetat cauza sub toate aspectele, iar vina inculpatului nu a fost demonstrată.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a dat apreciere probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de fond.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul Cojocaru Tudor, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din cele invocate în apelul declarat de acuzatorul de stat, sau s-a pronunțat superficial, fără o argumentare cuvenită.

Astfel, Colegiul penal lărgit a menționat, că instanța de apel a ignorat probele prezentate de acuzatorul de stat și anume: - declarațiile părții vătămate Botnari Ștefan și a martorilor Smirnov Vladimir, Cernei Alexandru din care rezultă, că inculpatul s-a aflat în incinta CPS Centru în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009 și l-a maltratat pe pătimitul Botnari Ștefan. Astfel, Colegiul penal al Curții de Apel nu a dat o apreciere și o motivare cuvenită acestor probe.

Totodată, instanța de recurs a constatat că nu este acceptat drept motiv de respingere a apelului faptul descris în decizia contestată, că Botnari Ștefan în cadrul ședinței instanței de apel a declarat că, *"poate pretinde la vre-un prejudiciu moral, a solicitat achitarea sumei de 20 000 lei în schimbul renunțului său la cererea din 14 aprilie 2009"*, deoarece aceste declarații sunt incorect descrise în decizia atacată, fiindcă conform procesului-verbal de interogare a părții vătămate în instanța de apel, astfel de declarații lipsesc.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, a fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătoriei Grigoriopol din 29 martie 2011 și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului prevăzut pentru prima instanță.

Rusnac Valeriu a fost condamnat în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

10. Instanța de apel a constatat că, Rusnac Valeriu deținînd funcția de polițist al grupului de escortă al CPS Centru a mun. Chișinău, avînd grad special – plutonier adjunct, în baza ordinului MAI nr. 73 ef. din 27 iunie 2008, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea

Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 1, art. 2 pct. 2), 4), art. 12 pct. 1), art. 14, art. 15 din Legea nr.416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție precum și a obligațiilor funcționale, care-l obliga să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, intenționat a comis acte de tortură în privința lui Botnari Ștefan în următoarele circumstanțe:

Astfel, Rusnac V. în dimineața zilei de 08 aprilie 2009, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu și urmărind scopul de a provoca, în mod intenționat, ilegal, dureri puternice, suferințe fizice și psihice lui Botnari Ștefan, cu scopul de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, contrar punctului 2.15 a ordinului nr. 5 din 05 ianuarie 2004 conform căruia însoțitorului i se interzice să scoată reținuții și arestații din camere sau celule fără indicația respectivă a colaboratorului de serviciu sau a șefului Izolatorului de Detenție Preventivă, l-a scos din celula izolatorului pe Botnari Ștefan și i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnii în regiunea cutiei toracice și în regiunea lombară, iar cu piciorul în regiunea gambei la mușchi. În urma loviturilor aplicate părții vătămate Botnari Șt., i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3009/D din 13 noiembrie 2009, *leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății*.

Instanța a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului Rusnac Valeriu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin.(1) Cod penal și

anume: - *declarațiile părții vătămate Botnari Ștefan* date în cadrul urmăririi penale, în ședința de judecată a instanței de fond și susținute în instanței de apel; - *declarațiile martorului Smirnov Vladimir* date în cadrul urmăririi penale, în ședința de judecată a instanței de fond și susținute în instanța de apel; - *declarațiile martorului Cernei Alexandru* date în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond și susținute în ședința instanței de apel; - *raportul de expertiză medico-legală nr. 3009/D din 13 noiembrie 2009*; precum și - *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28 octombrie 2009*.

11. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 au declarat recursuri ordinare:

- procurorul, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel din 17 decembrie 2012 în partea stabilirii pedepsei lui Rusnac Valeriu cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel într-un alt complet de judecată, pe motiv că pedeapsa stabilită de către această instanță este prea blândă, acesta nu și-a recunoscut pe deplin vinovăția, nu s-a căit sincer de cele comise, nu a făcut concluziile necesare, totodată incorect au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii comise, astfel pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul principal și anume prevenirea de comiterea a noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane.

-inculpatul Rusnac Valeriu și avocații acestuia Bălănel P. și Roșca V., care invocând temeiurile de drept prevăzute de alin. 1), pct.6) și 12) al art.427 Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, cu menținerea sentinței de achitare a Judecătorei Grigoriopol din 29 martie 2011, pe motiv că în cadrul examinării cauzei nu s-a demonstrat că anume Rusnac V. a fost cea persoană care a aplicat forța față de partea vătămată Botnari Șt., instanța de apel nu a apreciat probele administrate la justa lor valoare prin prisma alin. (1) al art. 101 Cod de procedură penală, nu s-a stabilit în ce împrejurări anume a primit leziuni corporale partea vătămată Botnari Șt., în momentul când acesta a fost reținut sau în automobilul cu care a fost escortat la comisariat. Instanța de apel a examinat unilateral probele din dosar, dând

prioritate probelor prezentate de învinuire, iar probele prezentate de apărare au fost apreciate critic.

12. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că recursurile urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

12.1. Cu referire la recursul procurorului.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată, că nici unul din prevederile pct.6) și 10) alin.1) art.427 Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărârea contestată în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Lui Rusnac Valeriu în baza art. 309¹ alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării

pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin.(4) al art. 90 Cod penal, fac, doar infracțiunile deosebit de grave și excepțional de grave.

Infracțiunea de comiterea cărei V. Rusnac a fost recunoscut vinovat și condamnat (art.309¹ alin.(1) Cod penal), prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Rusnac Valeriu, este în limitele sancțiunii prevăzute în art.309¹ alin.(1) Cod penal, și nu au fost stabilite impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prezența cumulului de circumstanțe atenuante, comiterea unei infracțiuni pentru prima dată, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, domiciliu permanent, au permis instanței de apel a cărei hotărîre se contestă, să-i aplice lui Rusnac Valeriu o pedeapsă echitabilă, care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, hotărîre, pe care Colegiul penal lărgit o apreciază ca fiind corectă și legală.

Astfel, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

12.2. Cu referire la recursul inculpatului Rusnac Valeriu și avocaților acestuia

Bălănel Petru și Roșca Veaceslav:

Potrivit textului recursului ca temei de casare a hotărîrii judecătorești este invocat pct.6) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursului, nu sînt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți, a audiat inculpatul Rusnac Valeriu, partea vătămată Botnari Ștefan, martorii Cernei A. și Smirnov Vl. cercetînd și actele cauzei, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Rusnac Valeriu.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Instanța de apel a motivat concluzia de vinovăție a lui Rusnac Valeriu și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art.309¹ alin.(1) Cod penal, ca tortura, descriind în amănunte circumstanțele și împrejurările în care au avut loc acțiunile de tortură și anume bazîndu-se pe următoarele probe:

-declarațiile părții vătămate Botnari Ștefan date în cadrul urmării penale, în ședința de judecată a instanței de fond și care au fost susținute în ședința instanței de apel (f.d.75-76,169-169a,vol. I, f.d.69 vol. II), care a declarat că la data de 07 spre 08 aprilie 2009, aproximativ la orele 01³⁰- 02⁰⁰, el împreună cu Smirnov Vl. și Cernei Al. se aflau în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare în fața Marketului nr. 1, cînd au fost reținuți de 5-6 persoane îmbrăcate în civil și conduse la CPS Centru, unde le-a fost efectuată percheziția corporală, după

care, au fost duși într-o celulă. În dimineața zilei de 08 aprilie 2009, el a fost scos din celulă de către un colaborator de poliție, îmbrăcat în uniformă neagră, ce grad avea nu ține minte, care a început să-i aplice mai multe lovituri cu pumnii și picioarele. Cu pumnii îl lovea în spate în regiunea rinichilor, iar cu picioarele îl lovea la mușchii de la picioare. Despre faptul maltratării au auzit practic toate persoanele care se aflau în izolator, deoarece maltratarea a avut loc pe coridorul izolatorului, iar el striga tare de durere. Cele menționate de partea vătămată au fost confirmate inclusiv și prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28 octombrie 2009 (f.d.66-67, vol.I), potrivit căruia victima l-a recunoscut pe persoana de pe fotografia sub nr.5, după înfățișarea feței, că anume acesta în dimineața zilei de 08 aprilie 2009 l-a maltratat;

- declarațiile martorului Smirnov Vladimir date în cadrul ședinței instanței de apel (f.d.68 vol. II), care a declarat că, el se afla într-o celulă cu Botnari Ștefan, și a văzut cum a intrat Rusnac Valeriu și l-a scos pe pătimit din celulă, a auzit că acesta era bătut, cu inculpatul erau mai mulți colaboratori de poliții. Când Botnari Ștefan s-a întors în celulă i-a comunicat că a fost bătut, însă motivul bătăii nu-l cunoaște, acesta avea pe spate urme ale loviturilor. Partea vătămată a fost scos din celulă de mai multe ori și de fiecare dată acolo era prezent și inculpatul. Nu poate spune dacă Rusnac Valeriu i-a aplicat lovituri lui Botnari Șt., deoarece nu a văzut acest fapt, dar poate confirma că inculpatul era prezent acolo pe perioada cât partea vătămată a fost bătută;

- declarațiile martorului Cernei Alexandru date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința instanței de fond (f.d.83,183, vol. I, f.d.67 vol. II), care a comunicat că a fost reținut la 07 aprilie 2009 împreună cu Botnari Ștefan și o persoană pe nume „Vova” familia nu o cunoaște, de către 5-6 persoane în civil și transportați la CPS Centru, mun. Chișinău, unde au fost perchezionați și apoi transportați în celule. Pe perioada cât s-au aflat în coridorul CPS Centru a văzut cum colaboratorii de poliție aplicau lovituri tuturor persoanelor reținute, precum și lui Botnari Ștefan, care era îmbrăcat în vestă albastră cu inscripția „ITALIA” pe spate, iar colaboratorii de poliție îi spuneau că anume el, adică Botnari Șt. a arătat fundul colaboratorilor de poliție care se aflau în fața Guvernului. Spre dimineața de 08 aprilie a auzit că pe Botnari Șt. în coridorul de la izolator îl băteau. Cunoaște că anume a

fost maltratat Șt. Botnari, deoarece el striga să nu îl bată și striga de durere, îl cunoștea după glas. Personal nu a văzut cum îl bat pe Botnari Șt., însă consideră că anume colaboratorii de poliție l-au maltratat. Suplimentar, în ședința instanței de apel a comunicat că, „Cînd partea vătămată a fost scoasă din celulă, a fost bătut a doua oară, nu cunoaște de cine a fost lovit. În instanța de fond nu a spus de cine a fost lovit, deoarece nu îl cunoștea pe inculpat, însă după ce i-a fost arătată poza acestuia, l-a recunoscut. A declarat că inculpatul Rusnac V. era îmbrăcat în civil, și este sigur că Rusnac V. l-a lovit pe pătimit”;

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Botnari Ștefan la locul infracțiunii din 04 februarie 2010 cu tabelul fotografic (f.d.106-109, vol.I), unde victima Botnari Ștefan în incinta CPS Centru, mun. Chișinău, a indicat că în dimineața zilei de 08 aprilie 2009 a fost torturat de către Rusnac V. și anume, în coridorul izolatorului, în apropierea ușii de intrare în izolator și a ușii de la cameră unde acesta era reținut. După maltratare, partea vătămată a fost escortat înapoi în celula în care se deținea și anume în celula nr.1 a izolatorului. Victima Botnari Ștefan l-a caracterizat pe inculpat după semnalmentele exterioare, concretizînd că „anume persoana pe care a recunoscut-o în baza procesului-verbal de recunoaștere după fotografie din 28 octombrie 2009, este persoana care i-a aplicat lovituri pe diferite părți ale corpului”;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3009/D din 13 noiembrie 2009, potrivit căruia la partea vătămată Botnari Ștefan au fost depistate „leziuni corporale sub formă de echimoze la nivelul cutiei toracice și regiunea lombară, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect dur contondent și se califică ca vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, la fel nu se exclude cauzarea leziunilor corporale cu un obiect, dur contondent cum ar fi pumnul” (f.d.113, vol. I), considerîndu-le veridice, pe motiv că ele se confirmă și prin alte probe existente în cauză.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui Valeriu Rusnac, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și care și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelului declarat, precum se vede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar. De fapt, recurenții Rusnac Valeriu și avocaților acestuia Bălănel Petru și Roșca Veaceslav nu sunt de acord cu aprecierea dată de către instanța de apel a probelor adunate și cercetate pe parcursul ședințelor de judecată.

Conform art. 27 și 414 alin. (2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie survine din prevederile art.427 Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pe care le-a considerat întemeiate.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Rusnac Valeriu nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce probele pertinente și concludente, în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Astfel, Colegiul conchide că faptei săvîrșite de către Rusnac Valeriu i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă inculpatului i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuiază

răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita minimă a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul Rusnac Valeriu și avocații acestuia Bălănel Petru, Roșca Veaceslav și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

13. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, de inculpatul Rusnac Valeriu și avocații acestuia Bălănel Petru, Roșca Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui *Rusnac Valeriu Valentin*, cu menținerea hotărîrii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 25 iunie 2013, orele 09³⁰.

Președinte	/semnătura/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătura/	Constantin Alerguș
	/semnătura/	Andrei Harghel
	/semnătura/	Ion Arhiliuc
	/semnătura/	Sveatoslav Moldovan